

Virág-várost

A hír, melyért bármikor szívesen veszi föl az újságíró a telefonkagylót, magáért beszél: a városgazdálkodási vállalat most, az ünnepi hetek küszöbén tízezer tőltetni való nyári virágot — begóniát, petúniát és salviát — ajánl föl ingyen a szegedieknek. Azoknak, akik a házaik előtti virágágyást ilyenkor különös gonddal szépítgetik.

Aki tehát nem sajnálja a fáradságot, s fölkeresi a vállalat Somogyi Béla utcai faházát, vagy Újszegeden, a Thököly utcai kertészeti telepet, mátlól kezdve reggel 7-től délután 2-ig, akár több tucatnyi virághoz is hozzájut, azzal aztán kertészkedhet kedvére. Személyi adatait ha följegyzik, azon se sértődjön meg: a vállalatnak szüksége van arra, hogy fölmérje az igényeket.

Mindez azért meglepő csupán, mert kezdünk elszokni itt, Szegeden az ilyesfajta hírektől. Igaz, városképzési felajánlások akadnak olykor-olykor, de sokukról hamar bebizonyosodik, hogy nem életrevaló, vagy éppenséggel megoldhatatlan, irreális. Ez a tízezer virág azonban már-már olyan valóságnak tűnik, hogy az ember szinte látja a velük ki-viruló utcácskákat. Feltéve, hogy ennek a vállalatnak, amellyel lévén, hogy a köztisztaságot is örködi —, oly sok vitapartnere akad nap mint nap, akad társa az ötlet megvalósításában is: város- és virágszerető szegedi.

Büszke szó a metropoliszokra: világváros, de a ma embere egyre jobban sóvárog arra, amit nyugodtan nevezhetünk virágvárosnak. Ilyen, s hasonló ötletekkel, megmozdulásokkal mi is kiérdemelhetjük az elnevezést Szegednek: virágváros.

Veress Miklós

A közélet hírei

HAZAÉRKEZETT HELSINKIBŐL PÉTER JÁNOS

Péter János külügyminiszter, aki a Helsinkiben megrendezett európai biztonsági és együttműködési értekezlet első szakaszán részvevő magyar küldöttségét vezette, továbbá Puja Frigyes, a külügyminiszter első helyettese, a delegáció helyettes vezetője, szerdán hazaérkezett Helsinkiből.

BUDAPESTEN AZ NSZEP KÜLDÖTTSEGE

Az MSZMP KB meghívására szerdán Kurt Hagernek, a Német Szocialista Egységpárt Politikai Bizottsága tagjának, a KB titkárának vezetésével baráti látogatásra Budapestre érkezett az NSZEP KB küldöttsége. A küldöttség tagjai: Johannes Hörnig, a KB tagja, a KB tudományos osztályának vezetője; Peter Heldt, a KB kulturális osztályának vezetője; Erika Hinckel és Peter Günther, a KB munkatársai. A küldöttséget a Ferihegyi repülőtérén Aczél György, a Politika Bizottság tagja, a Központi Bizottság titkára fogadta. Jelen volt Günther Kohrt, az NDK budapesti nagykövete.

FOGADÁS A MONGOL NEMZETI ÜNNEPEN

P. Sagdarsuren, a Mongol Népköztársaság budapesti nagykövete, a mongol népi forradalom győzelmének 52. évfordulója alkalmából szerdán fogadást adott a nagykövetségen. A fogadáson részt vett Benke Valéria és Kállai Gyula, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, Cseterki Lajos, az Elnöki Tanács titkára, dr. Dimény Imre mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter, Ilku Pál művelődésügyi miniszter, dr. Szabó Zoltán egészségügyi miniszter, Gyes András, az MSZMP KB külügyi oszályának vezetője, a politikai, a gazdasági és a kulturális élet sok más vezető személyisége.

AZ INDIAI KONGRESSZUS PÁRT ELNÖKÉNEK LÁTOGATÁSAI

Eosoncz Pál, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, szerdán fogadta dr. S. D. Shurmát, az Indiai Kongresszus Párt elnökét. Apró Antal az országgyűlés elnöke szintén fogadta dr. S. D. Sharmát, aki a későbbiekben vidéki látogatásra utazott.

Távolbalató-mérleget gyárt a Metripond

A hódmezővásárhelyi Metripondban elektronikus elven működő „mérlegek”, vagyis folyadék-áramlásmérő berendezések gyártását kezdte meg. Ezekkel akár több száz kilométeres távolságról is pontosan megállapítható a távvezetékekben haladó kö-lolaj mennyisége. Különleges követelményeknek megfelelően — például vezetékel-ágazásoknál — előre megha-

tározott mennyiség átengedése után a készülék le is zárhatja a megfelelő vezetékszakaszt.

Az új típusú, elektronikus vezérlésű áramlásmérőkből az év végéig 20 millió, a következő három évben pedig százmillió forint értékűt gyártanak, túlnyomórészt a szocialista országok, főként a Szovjetunió részére.

mét méltató nyilatkozat nem jelenti azt, hogy a háztáji gazdaságok a közös rová-sára erősítsék a kisáruterme-lést.

A termelési kapcsolatok kiterjednek az egységes agrotechnika alkalmazására, a műtrágya és növényvédősze-rek beszerzésére, kiszórására. Erőteljesen terjed, bővül a vetés és a palántázás közös megszervezése a kiszüemi és nagyüzemi gazdaságokban. Ugyanígy mind több helyen végzik közösen a növény-velvelmet és a gyomirtást. E kettővel együtt jár a szak-tanácsadási kapcsolatok erő-södése is.

Az ellátási jellegű kapcsola-tok a háztáji állomány sze-mestakarmány igényének fe-dezésére az alomszalma, széná, silótakarmány szük-séglet kielégítésére a kaszáló és másodvetésből származó tömegtakarmányok biztosí-tására szolgálnak. Az ellátás nem ingyenes, csak kedvez-ményezett. Az együttműkö-dés eddigi eredményét jól mutatja, hogy a kiszüemi gazdaságok produktumaként tavaly felvásárolt 234 ezer sertésből mintegy 158 ezret adtak a háztáji gazdaságok. Ebből 110 ezret a szövetke-zet útján értékesítettek. Hogyan veszik igénybe a háztáji gazdaságok a kü-lönböző termelésfejlesztési kedvezményeket?

— Megszűnt a háztáji gaz-daságokban tartható állat-létszám jogi korlátozása. E-bben a közgyűlés dönt. Jelen-tős, hogy a közösen végzett munkának számít az a háztáji állattenyésztés, amelyet a tsz-tag meghatározott munkakörben és feltételekkel végez. A jóváírt munkanapok beszámítanak a fizetett szabadsághoz, a szülei és betegségi segélyhez, a háztáji földhöz, a gyermekgond-zási segélyhez előírt munka-teljesítménybe. Nagy kedvez-mény, hogy a tsz-tag a háztáji gazdaságban termelt zöldség- és hizott sertés be-vetele után nem fizet jöve-delemadó, ha tevékenysége megfelel az alapszabálynak és nem alkalmaz bérmun-kást.

A termelők akciók alapján kapnak támogatást a törzs-állomány beszerzéséhez. A koca- és üszőnevelési akció is nagy visszhangot váltott ki. Az igény akkora volt, hogy ki sem tudtuk elégíte-ni. Ez megfelelően mutatja a kedvezmények iránti ér-deklődést.

Miben látja Csongrád me-gyében a kiszüemi áruter-melés jövőjét, a stabil fel-vevő piac kialakítását?

— Hosszú távon jövője van a kiszüemi áruterme-lésnek. Ez a gazdaságpolitika nem átmeneti jellegű, mert a szocializmus építésének egész folyamatában jelentős szerepet töltenek be a háztáji gazdaságok. Ezt az el-

Szép aratás

A régi aratásokból emlé-k szem egy képre. Nagy szere-ttel csinálhatta a fényké-pész. Ritmusban énekeltek a rendek, hajladoztak a ma-rokszedők, kötélvetők, lá-gyan suhogtak a kaszák. Szép kép volt, tiszteletről és szeretetről beszélt. Azért jut eszembe most a learatott és aratnivaló határ kellős kö-zepén, mert nem tudom el-dönteni, tudunk-e mi olyan áhítattal nézni a mostanira, mint amilyennel az előttünk járó nemzedék a napi ke-nyér átkozottul nehéz, em-berszikkasztó munkájára né-zett.

rend, mindegyik gép darabot hasít magának, és azt járja keresztbe. A kisiskolás is azt tanulta, azért jó a nagy tá-bla, mert ott kevesebbet kell fordulnia a gépnek. Miért választják ezek a rövideb-bet? Egyénieskednek talán? Vagy a szél az oka? Hogy oldalról kapja, és vigye a port jó messzire?

Amíg ezen rágódik, aki rá-ér, addig oda a forráskúti tábla fele. Kérdezzük meg egy szakértőt. Kálmán Vencelt, a kormány mellől:

— Akkor menne igazán jól a dolgunk, ha a porra is ügyelni tudnánk. Egymás után nem jó járni, ha ürítünk, ki kell állni, és gör-be lesz a sor. A bálázók úgy szidnának bennünket, nem győznénk nyelni. Azért me-gyünk keresztbe, mert így vetettek. Ha nem vesszük fi-gyelembe az előttünk járók munkáját, ráfizetünk. Hul-lámszik a masina, nem lesz jó a mienk se.

Fejben már tudunk győ-nyörü szép képeket rajzolni. Aki először beakasztja az ekét a barázdába, jól vi-gyázzon. A vetőgép csak ak-kor dolgozhat jól, ha az ő munkája tökéletes. De a ve-tő is ügyeljen, mert őt a kombájn tetejéről emlegetik — hacsak nem ugyanaz az ember csinálja elejétől vé-gig. Most éppen traktoros ül az aratógépen, aki szántott is, vetett is.

A szalmarendek szép for-mákkal rajzolják tele a tar-lót. Míg ezeken kanyarog az emberi szem, és a végén a gépeknél megáll, rájön, szép ez az aratás. A dübörgés zümmögés lesz, lassú don-dálás, a por a levegő játéka. De az igazi szép nem ez, és főleg nem messziről. Ami-kor a teherautó odaáll a gép csővé alá, és ömlik, zu-hog, lüktet elő belőle kilenc mázsa gabona, akkor lehe-tetlen nem mondani: de szép ez az aratás! A csapolás a szép.

FEHER ASZTAL

Reggel fél 6-kor kezdik si-mogatni az aratók a nagy gépet, és harmattól harmatig dolgoz-nak.

— Amíg látunk, kint va-gyunk. Este bemegyünk, megfürdünk, mire haza-érünk, ott a tíz óra. Játshat ilyenkor olyan szépet a televízió, amilyet csak akar, minekünk hiába játssza.

— Ebéd az árokparton? — Bevisznek bennünket. Vendéglőben kosztolunk, fe-hér asztal mellett. Sokfelé járunk, nem érdemes kihor-dani. Legalább megmosak-szunk, mert olyan ez a por, ráarakódik ez mindenre, de legjobban mégis az embert szereti. Váltótársat sehol nem lá-tok.

— Nincsen. Egyedül va-gyunk a géppel. Reggeltől estig egyedül. A nagy kom-bájn, azon az újon volt második ember is, de lefor-rázta magát. A hűtővíz órá-ja elromlott, töltötte volna bele a vizet, szembeköpte a forró. Kórházba vitték sze-gényt.

Nemcsak szántani, nem-csak vetni kell jól, hogy az aratás is jó legyen. Aki egy csavart rosszul húz meg, kórházba küldhet valakit.

Hozzánó a masinisza a gépéhez. Ha mordul egyet, igazít rajta. Esze, szeme, minden gondolata csak a gé-pé. Talán az álma is.

Az is. — Mit álmodtam az éjjel? Keserves álmom volt. Azt álmodtam, hogy megy a gép, megy, egyszer csak föltá-gult a hátsó szalmarázó tengelyé-nek a szorító hüvelye. Meg-álljunk, emberek, itt hiba van!

Édes álmodt alvók, kálan-dot álmodók, gondolják csak el: a nagy gép meg a kis ember így alszik egy pár-nán.

SENVEDÉLY

Főlké-redzke-dem egy for-dulóra az új gépre is. Még el se indulunk, megint eszembe vágódik a fülle ügye. Ha kiejtjük ezt a szót, légkondicionált, még mindig luxusra gondolunk. Egy jó kis fülle, port szorító ven-tillátorral — de könnyebb lenne az aratás! Mire egyet pillantok, tele megy a szemem porral. Szemorvos azonnal írná a szemüveget ide, csakhogy azon nem le-het átlátni. Berakódik az is porral.

Kivülről most szürke em-ber Márta Ferenc. A vastag portól szürke. De a gépe nagyszerűen megy. Innen föntről egészen szép. Fek-szik alattunk a tenger ga-bona, mintha szőnyeg borí-taná a földet. Hiába forog a vitorla, megbújik alatta, la-pul mint a nyúl. Ilyenkor mondták a régi világban, nem embernek való, aztán a gépi világ elején, hogy ev-el csak kasza birkózhat. Mintha örvény húzná befelé, a gép meg nyeli mordulás-kordulás nélkül.

A forduló végén kérem a pilótát, mondjon vagy jó-t, vagy rosszat az aratásról.

— Csak a jót mondhatom. Én szeretem.

— Ezt a port? Ezt a zajt?

— Tudja a franc, mit szeretek benne. Olyan ez, mint a szenvedély. Nekem olyan, mint másnak a sport. Beteg lennék, ha nem csi-nálhatnám. Nehéz, de szép. Nézz meg, hát nem szép? Odaáll a teherautó a cső alá, lüktet elő belőle kilenc mázsa gabona. Púpos az autó, élettelt van tele.

Horváth Dezső